

[Ruth Olsen]

det er det mest vidtgående, vi kunne ønske os eller kunne finde på, men fordi vi med dette forslag håber at kunne påvirke den reform, vi i de seneste dages aviser har hørt ligger lige om hjørnet. Hvis en skattereform skal have mening, må den som vores forslag tage specielt hensyn til de lavtlønnede og de såkaldte små mellemindkomster, for det er dem, der er hårdt ramt. Det vil sige, der må ryddes op i alle de uigennemskuelige regler, der i dag rent faktisk gør skattesystemet til et fordelingspolitisk redskab for økonomisk bistand fra de dårligst stillede til de bedrestillede grupper.

Lad os bare tage et eksempel som rentefradragets virkning. SF er åbenbart ud over VS det eneste parti, der tør gribe ordentlig fat om den nælde. Man har så travlt med at bagatellisere rentefradraget, men det udgør nu engang 76 mia kr. ud af de 105 mia kr., der forventes fradraget i 1984. Den, der f.eks. både har et parcelhus og en pensionsordning, trækker de renter fra, hun betaler, mens de renter, hun får, kun beskattes meget beskedent; alt i alt får hun på den måde et tilskud over skatten, og det tilskud betales af dem, der bor til leje og kun har folkepensionen at leve af, når de bliver gamle.

Alle må kunne se det urimelige i den bagvendte form for fordelingspolitik, og alle de tekniske indvendinger, der i tidens løb er blevet brugt for at fastholde denne skattepolitiske tilskudsform til ejerboligen, er efterhånden godt gennemhullet.

Vi foreslår her en meget mild aftrappingsordning; ingen ville blive jaget fra hus og hjem, hvis den blev realiseret, og så ville ejendomspriserne uden tvivl også komme ned på et mere rimeligt niveau.

Folks valg af boligform må holdes uden for skattespekulationer. Det er også derfor, lejeværdien skal nedtrappes sammen med rentefradraget. Provenuet af den fradragssanering, vi foreslår, skal bruges til at forhøje personfradraget og sænke den laveste trækprocent, og derudover vil forslaget kunne bære, at proportionalstrækket forlænges. Det vil sige, at man skal meget højt op i indkomstniveau, før fradragssaneringen får en skatteforhøjende effekt. Selv med en årlig indtægt på 180.000 kr. får man med dette forslag en skattenedsættelse, hvis man altså er lejer.

Selskabsskatten skal sættes op til 50 pct. og gælde alle virksomhedstyper. Det vil i sig selv modvirke den velkendte tendens til at rokere indkomsterne derhen, hvor beskatningen er lav, mens fradragene placeres i den personlige indkomst, hvor beskatningen er høj.

I virkeligheden burde hovedparten af al skat hentes ved den egentlige kilde, virksomhederne, i stedet for at man går ad omvejen over arbejdskraftens lønninger, således at den kommer til at virke som en skat på forbrug af arbejdskraft. Jeg ved godt, det ikke er den reform, der er på dagsordenen i dag, men den bliver nødt til at komme om få år.

Bente Juncker (CD):

Som det er at forvente, lægges der i SFs skattereformtanker en holdning til grund, som vi i CD blankt må afvise. En ting kan vi dog give SF fuldstændig ret i, og det er, at det er umuligt i den nuværende situation at forøge det private forbrug. Til gengæld må vi i CD gå stærkt imod den forfølgelse, eller hvad man nu skal kalde det, af erhvervslivet, som SF lægger op til. Produktionen er grundlaget for enhver forbedring af lønmodtagernes vilkår og afgørende for stigningen i antallet af arbejdspladser og dermed for fald i arbejdsløsheden, forhold, som CD er lige så optaget af, som SF er det. Vi har brug for en fremgang i dansk erhvervsliv, den får man ikke ved gennem skattesystemet eller på andre måder at lægge gift for enhver lyst til at tage initiativer med risiko ved at investere i en erhvervsvirksomhed.

Men der er flere, vi skal komme efter, synes det at være hensigten: folk med ejerbolig. CDs indstilling til det at eje sin egen bolig er lige så velkendt som SFs, så det vil jeg afholde mig fra at repetere her.

Så kommer turen til foreningerne, og her har man forset sig på idrætsforeningerne. Her må CD advare. Netop i disse foreninger udføres der så stort et frivilligt og ulønnet arbejde til gavn for navnlig børne- og ungdomsarbejdet, at man bør træde særdeles varsomt med hensyn til at lægge meningsløse hindringer i vejen for det.

CD må altså afvise det foreliggende beslutningsforslag.

Lenger (VS):